

Hvamb sameige
Kjetil Garder
Ramberg Lp
3614 KONGSBERG

FLESBERG KOMMUNE Fellestjenesten		
ARK. SAKSNR. 07/644	JP NR. 96	
SAKSANSV	1 6 JUN 2009	SAKSBEH TPR JOKUNNTR
ARK. KODE. P 143	ARK. KODE. S	
UNNTATT OFF.	KASSASJON	

Drammen 10. juni 2009

Flesberg kommune
v/Ordføreren
3623 LAMPELAND

HØRINGSUTTALELSE VEDRØRENDE REVISJON AV KOMMUNEPLANENS AREALDEL – FLESBERG ØST – HOLTEFJELL

Undertegnede er av Hvamb sameie og det underliggende Øytjønssameiet anmodet om å sende inn nærværende høringsuttalelse til ny/revidert kommuneplan og dennes arealdel i Flesberg kommune.

Ved Jordskifteoverrettens avgjørelse 02.06.1981, sak 3/1980 for Tunsberg jordskiftedømme ble eiendomsrett til Øytjønssameiet, nærmere bestemt på Holtefjell i Flesberg kommune, regulert mellom sameierne.

I forbindelse med kommunens behandling av kommuneplanens arealdel for fremtidig periode fremkommer det på reguleringskartet at Øytjønssameiets eiendom foreslås underlagt spesielle begrensninger ut over det som følger av et alminnelig LNF-område. Grunneierne i Øytjønn sameie er:

Halvard Skjold	Gnr 123/Bnr 1
Tore Ulland	Gnr 124/Bnr 1
Trond Ulland	Gnr 125/Bnr 1
Ole Garder	Gnr 124/Bnr 3
Anstein Langård	Gnr 128/Bnr 2
Kjetil Garder	Gnr 126/Bnr 1

I tillegg gjelder nærværende høringsuttalelse følgende medlemmer av Hvamb sameie med rettigheter i Øytjønn sameie:

Pål Håkon Hvamb	Gnr 128/Bnr 1 og Gnr 126/Bnr 2
Stein Egil Hvamb	Gnr 124/Bnr 4

Båndlegging av eiendom

Som grunneiere reagerer vi sterkt på at kommunen legger opp til en båndlegging av vår grunneiendom uten at dette er foranlediget av konkrete behov/vannskjøtsel av eiendommen. Grunneierne ovenfor har i alle år lagt stor vekt på å behandle eiendommen på Holtefjell og tilstøtende områder med respekt og omtanke. Det har forekommet et minimum av motorferdsel over eiendommen. Den ferdsel som har funnet sted har vært begrenset til transport av elgslakt, samt noe vedlikehold av traktorvei. På vinterstid har det vært akseptert at skiforeningen har foretatt oppkjøring av skiløyper for innbyggere i Flesberg og Øvre Eiker.

Det er med skuffelse at vi som grunneiere opplever at kommunen legger opp til en innskrenket rådighet over vår grunneiendom på Holtefjell ved å øremerke området til "natur- og friluftsområde". Ved en klassifisering av LNF-område til natur- og friluftsområde opplever vi at vi som grunneiere fratas muligheten til å kunne nyttiggjøre oss eiendommen som et anleggsmiddel i den øvrige gårdsdriften av våre respektive bruk. Som eiere og rettighetshavere på Holtefjell har vi bl.a. fiske- og jaktrett til området. Det har vært diskutert mellom grunneierne om man skulle utnytte disse rettighetene på en mer effektiv måte for fremtiden. I denne forbindelse kunne det være interessant å sette opp et skogshusvære eller to, dels for egen bruk i forbindelse med forvaltningen av området, og dels for utleie i forbindelse med salg av fiskekort etc.

Ved at kommunen nå legger opp til en innstramning av rådigheten opplever vi at vi utsettes for et ekspropriasjonslignende tiltak, uten at vi samtidig mottar den erstatning som grunnlovens § 105 forutsetter at man skal ha når man utsettes for rådighetsinnskrenkning/ekspropriasjon. Juridisk sett er det liten tvil om at kommunen har anledning til å fastsette sine egne reguleringsplaner selv om disse fremstår som tyngende for grunneierne som omfattes av de nye planene. Hva kommunen på politisk grunnlag kan tillate seg er imidlertid et annet tema. Når de folkevalgte politikere i Flesberg kommune går til valg og mottar sine verv med innbyggernes velsignelse er det naturligvis basert på den forutsetning at de politiske program som har ligget til grunn for valgkamploftene blir fulgt opp i praksis når kommunens politiske vedtak skal settes ut i livet.

Som grunneiere til eiendom på Holtefjell vil vi utvilsomt føle oss sviktet av våre egne folkevalgte politikere dersom Flesberg kommune nå skulle vedta forslaget til revidering av kommuneplanens arealdel for Holtefjell med de begrensende føringer som er lagt på Holtefjell som LNF-område ved at det er øremerket til natur- og friluftsliv.

Dersom vi som grunneiere hadde mislykkes i å ta vare på området, eller på annen måte hadde lagt til grunn en manglende forståelse av hvilken verdi denne eiendommen har for oss som grunneiere og for beboere i Flesberg kommune generelt hadde det vært lettere å forstå at kommunen ønsket å stramme inn tøylen. Vi har imidlertid på alle måter vært avholdende med motorferdsel i utmark, vi har forsøkt å sette ut fisk i fiskevannene, vi har bidratt til kalking av sure fiskevann, vi har samtykket til oppkjøring av skiløyper slik at innbyggerne skal kunne nyte godt av vår grunneiendom. Vi spør oss da: Hva er årsaken til at kommunen ser et behov for å stramme inn med en mer restriktiv miljøpolitikk i det området vi selv har behandlet med all mulig verdighet og respekt i alle år. For oss blir ikke dette annet enn et problem ved at vi for fremtiden blir avskåret fra å vedlikeholde og drive eiendommen på Holtefjell på en fornuftig måte. Området vil ikke bli gjenstand for økt tilgjengelighet for folk

flest dersom eierne er avskåret fra å vedlikeholde veier om sommeren og kjøre opp løypenett om vinteren.

Det er ikke mulig å drive effektiv skogsdrift på Holtfjell. Eventuelle næringsinteresser på Holtfjell må således søkes foredlet på annen måte. Dersom man hadde hatt mulighet til å behandle Holtfjell-området som et alminnelig LNF-område ville det vært mulig for oss som grunneiere å kunne opprettholde og videreutvikle Holtfjell som den ”indrefilet” området er i Flesberg kommune. Vi tenker da spesielt på muligheten for å kunne opprettholde en fornuftig drift i området mht kalking av fiskevann, vedlikehold av stier, oppkjøring av skiløyper m.v. Kanskje kan det bli aktuelt å tilby folk overnatting i et skogshusvære eller to, uten at det av den grunn blir aktuelt å omgjøre Holtfjell til et hytteområde. Som politikere vet har det ikke vært bygget en eneste hytte i vårt område på Holtfjell. Noen umiddelbare planer for byggevirksomhet på Holtfjell er heller ikke kjent av oss. Det er imidlertid en kjennsgjerning at det blir vanskeligere og vanskeligere å drive et bærekraftig landbruk i distriktene i Norge. Gårdene overlates til neste generasjon av yngre bønder som skal forsøke å skaffe seg et utkomme av gårdsdriften som kan livnære familien og dekke de nødvendige investeringene på gården. Det tradisjonelle landbruket er dessverre på vikende front også i Flesberg, noe vi med letthet kan se ved å telle antall kyr og sauer som i dag går på beite i området. Husdyrproduksjonen er langt på vei nedlagt og dermed står det tradisjonelle landbruket, slik vi kjenner det, for fall.

Tømmerprisene svinger og i skrivende stund er bonden bedre tjent med å la skogen stå og ta seg en alminnelig jobb i næringslivet fremfor å hugge til selvkost. Det er naturlig at man ved generasjonsskifte på gårdene tar opp noe gjeld for å løse ut søsken, evt. overlattende generasjon. Driftsløssøre skal skiftes ut og kjøpes inn. Et sted må inntektene komme fra dersom den overtagende generasjon skal lykkes med drømmen om å videreføre arven fra sine forfedre og opprettholde et bærekraftig landbruk i Flesberg kommune.

Det blir et paradoks når politiske myndigheter i Flesberg kommune i lys av en global finanskrise, lave tømmerpriser, økt konkurranse på omsetning av jordbruksprodukter og stigende arbeidsledighet i næringslivet velger å gå for en omregulering av bondens LNF-område ved båndlegging av skog og jord på en slik måte at bonden blir fratatt muligheten til å kunne utnytte eiendomsretten på Holtfjell som et aktivum i gårdsdriften. Sårt tiltrengte kroner som kunne genereres gjennom en ny og kreativ bruk av Holtfjell som et alminnelig (ikke båndlagt) LNF-område er i ferd med å bli frarøvet neste generasjons gårdbrukere.

Flesbergs programerklæring

Flesberg kommune profilerer seg i inneværende periode med følgende slagord:

”Flesberg: En kommune preget av bo- og virkelyst og bærekraftig utvikling”.

Bo- og virkelyst for hvem? Det er i alle fall ikke bonden man har i fokus når man tar sikte på å båndlegge grunneiendommen som jo er bondens viktigste aktivum uten at det ytes grunneiererstatning, eller at innstramningen på annen måte er foranlediget av uakseptabel drift/adferd i området.

Ved å båndlegge LNF-området på Holtefjell vil gårdene våre bli litt mindre verdt. I tillegg er vi fratatt muligheten for å kunne gå i gang med kreative tiltak som på en miljøvennlig måte ville kunne generert gode og sårt tiltrengte inntekter til gårdsdriften.

En unødvendig båndlegging av grunneiendommen vår bidrar ikke til økt bo- og virkelyst i Flesberg kommune. Båndlegging av et alminnelig LNF-område på den måten som er foreslått for Holtefjell gjennom ny arealdel til kommuneplanen er den, slik vi ser det, beste oppskrift på nedleggelse av landbruk og vanskeliggjøring av yngre generasjons overtagelse av eksisterende gårdsbruk i drift. Ved å båndlegge bondens grunneiendom har Flesberg kommune tatt et steg i retning av å sende bonden ut av landbruksnæringen og over i varehandel, industri m.v. Er det dette som er tanken bak båndleggingen av området?

Det andre element i Flesberg kommunes slagord er å bidra til "bærekraftig utvikling". En bærekraftig utvikling for bonden er å holde jorda i hevd og skogen likeså, jfr. Jordlovens § 8. Dersom Holtefjell skal holdes i hevd som skog må bonden ha rett til å utføre den drift og utnyttelse som fremstår som en nødvendig forutsetning.

Beitedyrene er borte fra skogen vår, driften er ikke lenger lønnsom og bærekraftig. Hvem skal hindre at stier og veier blir gjengrodd når beitedyrene er borte og bonden mister mulighet til mekanisk vedlikehold av veier og stier.

Hvor lang tid vil gå før konsekvensen av forslaget til båndlegging i arealplan for Holtefjell slår ut i full blomst? Det som i dag er et flott turområde vil jo bli en ufremkommelig urskog dersom grunneiers utnyttelsesrett nå blir innskrenket.

Ethvert landbruk og enhver skogsdrift skjer på de premisser som følger av fremtidens teknikk og utnyttelsesmåte. Ved å båndlegge grunneiendommen på Holtefjell gjennom øremerking til natur- og friluftsliv, vil vi som grunneiere bli avskåret fra å drive klassisk og nyskapende næringsvirksomhet på eiendommen. Dette gjelder selv om vi velger å legge vekt på en miljøvennlig profil og betydelig skånsom fremgangsmåte. Vi blir avskåret fra å vedlikeholde skogen, vi blir avskåret fra å vedlikeholde veier og stier inn i området og vi blir avskåret fra å vedlikeholde fiskevann, og fra å sette opp et skogshusvære.

Gjennom forslaget til kommuneplanens arealdel med spesiell båndlegging av LNF-området på Holtefjell til natur- og friluftsliv har landbrukseiendommene for oss som grunneiere på Holtefjell blitt litt mindre bærekraftige.

Som grunneiere til Holtefjell etterlyser vi sammenheng mellom programerklæring og handling i Flesberg kommune. Slå en ring om landbruket, vis at dere setter pris på oss som bønder med sans for miljøprofil, skånsom behandling av egen skog, ikke frata oss muligheten til å være gründere i landbruksnæringen med kreative forslag til hvordan et flott naturområde kan utnyttes på en skånsom og miljøvennlig måte.

Som grunneiere til eiendom på Holtefjell appellerer vi til de folkevalgte politikere idet vi ber kommunen om å avstå fra båndlegging av Holtefjell ut over det som følger av et alminnelig, vanlig LNF-område. Vi har allerede i flere tiår vist at vi kan ta vare på området uten slik båndlegging. Vi fortjener tillit fra de folkevalgte politikere til at vi også for fremtiden behandler vårt LNF-område med tilbørlig omsorg uten at vi av den grunn fras muligheten til å være grunneier med råderett i egen skog.

Kjell Chr. Garder